

Sygn. akt IV KK 206/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie **R. G.**

skazanego z art. 216 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 kpk,
w dniu 30 lipca 2014 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w B.
z dnia 16 kwietnia 2014 r.

1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczeń: o karze wymierzonej skazanemu za czyn z art. 216 § 1 kk oraz karze łącznej zawartych w punktach: 2 i 3 i sprawę - w tym zakresie - przekazuje Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania;

2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2014 r., sygn. akt ... 860/13, uznał R. G. za winnego występku z art. 157 § 2 k.k. za który wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto tego, że w dniu 27 lipca 2013 r. w B. w sklepie ogólnospożywczym dokonał znieważenia E. M. w jej obecności, w miejscu publicznym w ten sposób, że wyzywał ją używając słów ogólnie uznanych za wulgarne w taki sposób, żeby zniewaga ta do niej dotarła, to jest czynu z art. 216 § 1 k.k., za który, na podstawie tego przepisu, wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., warunkowo zawiesił na okres 3 lat. Nadto na mocy art. 71 § 1 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Wyrok ten nie był zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 24 kwietnia 2014 r.

W dniu 16 czerwca 2014 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja od tego wyroku Prokuratora Generalnego, który zaskarżył go w części dotyczącej orzeczenia o karze (w pkt. 2) za czyn z art. 216 § 1 k.k. oraz rozstrzygnięcia o karze łącznej (w pkt. 3), na korzyść skazanego, zarzucając temu wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 216 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego za popełnienie występku określonego w tym przepisie kary 3 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji, gdy czyn ten zagrożony jest karą grzywny albo ograniczenia wolności i wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony nią wyrok wydano z rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego, to jest art. 216 § 1 k.k.

Nie ulega wątpliwości, że występki przewidziany w tym przepisie jest zagrożony karą grzywny oraz karą ograniczenia wolności. Tymczasem Sąd Rejonowy przypisując skazanemu czyn tak zakwalifikowany, wymierzył mu za jego

dokonanie karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, to jest taką karę, która nie jest przewidziana przez ustawę za tego rodzaju przestępstwo .

W tej stwierdzonej sytuacji opisane uchybienie miało niewątpliwie charakter rażący i w istotny sposób wpłynęło na treść zaskarżonego wyroku – w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze wymierzonej oskarżonemu za czyn z art. 216 § 1 k.k. (skoro jej orzeczony rodzaj nie jest przez ustawę za takie przestępstwo przewidziany), jak też – w konsekwencji – w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej (skoro jej wysokość określono także w oparciu o tą, rodzajowo niedopuszczalną za takie przestępstwo, karę jednostkową).

Uwzględniając te zaszłości, przesądzające o oczywistej zasadności rozpoznawanej kasacji, należało uchylić wyrok Sądu Rejonowego w B. – w zaskarżonej części – i w tym zakresie przekazać sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W jego toku Sąd ten poprawnie, z punktu widzenia treści przepisu art. 216 § 1 k.k., określi ponownie karę za przypisany R. G., tak zakwalifikowany, występki.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 638 k.p.k.

Z tych to względów, orzeczono jak wyżej.